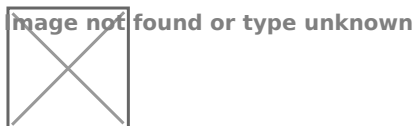

Mesajul de condoleanțe al Patriarhului Daniel pentru Zamfira Dascălu: Pentru ea, cea mai mare bucurie a rămas familia

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a transmis miercuri un mesaj de condoleanțe la trecerea în veșnicie a Zamfirei Dascălu, mama părintelui Nicolae Dascălu, Consilier Patriarhal Onorific.

„Pentru ea, cea mai mare bucurie a rămas întotdeauna familia. Și-a primit copiii cu inimă plină de bucurie și a înconjurat pe nepoții ei cu o dragoste deosebită, așteptându-i cu dor și pregătindu-le daruri, chiar și atunci când puterile și mijloacele sale erau modeste”, a subliniat Preafericirea Sa.

Părintele Patriarh Daniel a arătat că „prin bunătatea și generozitatea sa discretă, mama Zamfira a fost iubită și prețuită de oamenii din comunitatea în care a trăit”.

Zamfira Dascălu a trecut la viața veșnică luni, 28 septembrie, la vârsta de 90 de ani.

Mesajul integral:

Zamfira Dascălu (1936-2026) – o lumină pentru toți cei care au cunoscut-o și un exemplu strălucit de bunătate

Am primit cu întristare vestea trecerii din această viață a doamnei Zamfira Dascălu, mama Părintelui Consilier Patriarhal Nicolae Dascălu, o femeie harnică și credincioasă, care și-a închinat întreaga viață familiei, înfruntând cu răbdare și demnitate numeroase încercări.

Născută în ziua de 5 decembrie 1936, în satul Bogdănești din județul Bacău, fiind prima dintre cei cinci copii ai familiei Vasile și Ștefana Giurgea, oameni simpli, muncitori și iubitori ai Bisericii, Zamfira a cunoscut încă din tinerețe greutatea jertfei pentru cei dragi.

În urma unui tragic accident, a rămas fără tată, iar mama sa a fost nevoită să poarte întreaga responsabilitate a familiei, păstrându-și văduvia din tinerețe până

la moarte. La rândul ei, tânăra Zamfira și-a asumat cu dragoste și maturitate grija pentru frații mai mici, devenind de timpuriu sprijin al mamei sale.

Căsătorindu-se cu Neculai Dascălu, a întemeiat o familie, binecuvântată de Dumnezeu cu doi copii, Nicolae și Elena. Împreună, cei doi soți au cunoscut osteneala unei vieți simple, dar demne, lucrând din greu pentru ca fiii lor să poată primi o educație aleasă.

În timp ce soțul său își împărțea vremea între serviciu și munca pământului, soția Zamfira purta grijile casei, creșterea copiilor, muncile câmpului și îngrijirea animalelor. Toate acestea le-a făcut cu răbdare și cu nădejde, pentru binele și viitorul copiilor ei.

Ostenelile lor au fost încununate de roade frumoase, în cei 60 de ani de împreună-viețuire. Copiii au crescut, s-au format și au devenit oameni vrednici și respectați, iar fiul său Nicolae a fost chemat de Dumnezeu la slujirea preoțească, devenind, de-a lungul anilor, consilier eparhial al Arhiepiscopiei Iașilor, director al Institutului Misionar „Trinitas”, paroh al bisericii „Talpalari” din Iași, iar din anul 2007 consilier patriarhal, coordonator al Centrului de Presă BASILICA al Patriarhiei Române, director al Publicațiilor LUMINA și paroh al Bisericii „Zlătari” din București.

Prin bunătatea și generozitatea sa discretă, mama Zamfira a fost iubită și prețuită de oamenii din comunitatea în care a trăit. Pentru cei care îi treceau pragul casei, ea nu era doar un om harnic și gospodar, ci și un sprijin la vreme de nevoie.

Știa să împartă din puținul pe care îl avea, oferind cu inimă largă celor aflați în lipsuri și bucurându-se mai mult de binele făcut decât de cele pe care le păstra pentru sine. Astfel, prin faptele sale simple și prin grija față de cei din jur, a lăsat în urma sa amintirea unei creștine milostive, care a înțeles că darul, oricât de modest, devine mare atunci când este oferit cu dragoste.

Pentru ea, însă, cea mai mare bucurie a rămas întotdeauna familia. Și-a primit copiii cu inimă plină de bucurie și a înconjurat pe nepoții ei cu o dragoste deosebită, așteptându-i cu dor și pregătindu-le daruri, chiar și atunci când puterile și mijloacele sale erau modeste. A purtat în inimă chipul fiecăruia dintre ei și s-a bucurat de împlinirile lor până în ultimele zile ale vieții sale.

După trecerea la Domnul a soțului ei, în 13 noiembrie 2016, Zamfira a continuat să muncească și să poarte cu vrednicie grijile gospodăriei, în pofida vârstei înaintate și a îndemnurilor celor dragi de a reduce ostenele zilnice. Iar atunci când neputința trupească nu i-a mai îngăduit să se deplaseze, nu a încetat să fie aproape de Dumnezeu și de Biserică.

A primit cu credință și evlavie Taina Spovedaniei și Sfânta Împărtășanie, aduse la casa ei de părintele paroh al Parohiei Bogdănești, pregătindu-se astfel pentru întâlnirea cu Hristos Domnul.

După o viață îndelungată, plină de muncă, jertfă, iubire și răbdare, după o scurtă perioadă de suferință și neputință, Zamfira Dascălu și-a încredințat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, Căruia I s-a rugat întreaga viață și în Care și-a pus nădejdea mântuirii.

În aceste momente de vremelnică despărțire, până la Învierea de obște, ne rugăm Domnului nostru Iisus Hristos, Cel răstignit și înviat, să așeze sufletul roabei Sale, Zamfira, în lumina cea neînserată a Împărăției Sale, împreună cu dreptii și cu toți cei care, prin credință și fapte bune, au bineplăcut Lui.

Ne rugăm, de asemenea, ca Preasfânta Treime să dăruiască familiei îndoliate mângâiere, pace și întărire sufletească, iar durerea despărțirii să fie luminată de nădejdea Învierii și a vieții veșnice.

Veșnica ei pomenire din neam în neam!

† DANIEL

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

basilica.ro